

[Unmack.]

har vi faaet det Svar, at Socialministeren overhovedet ikke har spurgt dette Raad, fra hvilket der altsaa ikke foreligger nogen Udtalelse. Regeringen forlanger blot 30 Mill. Kr. Vi mener nu, at de økonomiske Forhold for Tiden er saadanne, at det er meget betænkeligt, at der skal optages et Laan af saa betydeligt Omfang. Pengene vil derved blive unddraget det produktive Arbejde, og Lovforslagets Gennemførelse vil efter vor Formening snarere skade end gavne, snarere medføre en forøget end en formindsket Arbejdsløshed. Arbejdskraften vil blive overført til uproduktivt Arbejde fra det produktive.

For dog trods vore Betæneligheder at give Regeringen Lejlighed til at forsøge disse Veje har vort Parti i det andet høje Ting stillet de Ændringsforslag, som vi her paa ny stiller, og som det forekommer mig den højtærede Socialminister maatte kunne antage. Man skulde tro, at den højtærede Socialminister gerne vilde have saa stor Tilslutning til Lovforslaget som muligt. Det har den højtærede Minister imidlertid ikke ønsket, og derved er intet at gøre. Vi stiller nu alligevel disse Ændringsforslag for at række Ministeren en Haand, men jeg pointerer stærkt, at vi ikke derved har givet Tilslutning til Principperne i Lovforslaget.

Vore Ændringsforslag er fire i Tallet. Vi stiller til § 3, 1ste Stykke, det Ændringsforslag, at der i Stedet for 30 Mill. Kr. stilles 8 Mill. Kr. til Raadighed til de anførte Formaal. Vi vil altsaa give Ministeren Lejlighed til at gøre dette Forsøg og derved om muligt paavise, at der virkelig kan naas noget ad disse Veje, hvad vi altsaa ikke tror paa. Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa, at Arbejdernes Løn skal ydes efter Reglerne i Loven om Grundforbedring, der er vedtaget i denne Samling, og som alle Partier har stemt for. Endvidere klarlægges det, hvad man forstaar ved Særoverenskomst, idet vi skriver, at der skal ydes Løn efter Reglerne i Grundforbedringsloven. Der skal altsaa enten ydes tariffmæssig Løn eller Løn efter Overenskomst mellem de Arbejdsgivere og Arbejdere, der skal udføre det Arbejde, der eventuelt bliver Tale om.

Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter at beskytte Landbruget mod, at man ved disse Arbejder berører det den Arbejdskraft, det skal bruge ved Roe- og Høstarbejdet. Endelig gaar Nr. 4 ud paa, at Loven kun skal gælde indtil 1. Januar 1938.

Jeg anbefaler det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag. Det lykkedes ikke

i Udvalget at faa Øre for vore Ønsker, men vi har dog ikke villet undlade at stille Ændringsforslagene her i Tinget.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Udvalgets Flertal for dets Standpunkt til det foreliggende Lovforslag. Til det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) vil jeg sige, at naar jeg i det af Folketinget nedsatte Udvalg nægtede at tage Initiativet til Forhandlinger om Tilvejebringelse af større Spændvidde mellem Lønningerne til unge og til ældre Arbejdere, var det af den Grund, at jeg ikke ansaa det for min Opgave at blande mig i de Forhandlinger, der finder Sted mellem Organisationerne. Men jeg vil gerne tilføje, at enhver, der undersøger Forholdene, saadan som de efterhaanden har udviklet sig inden for de forskellige Fag, vil erfare, at der i mange Haandværkerfag er en meget stor Spændvidde mellem de laveste og de højeste Lønninger. Det gælder ikke mindst i den Industri, som det ærede Medlem maaske kender bedst, den store Jernindustri. Der er Forskellen mellem den unge Arbejders Løn, den mindre delige Arbejders Løn og den ældre og dygtige Arbejders Løn meget stor. Saaledes har Forholdene udviklet sig inden for hvert enkelt Fag paa ganske naturlig Maade, og den Udvikling har jeg ikke fundet mig berettiget til at gribe ind i.

Det er rigtigt, at man fra Partiet Venstres Side i det andet høje Ting baade under Forhandlingerne om Lovforslaget i Fjor Vinter og under Forhandlingerne i indeværende Rigsdagssamling har ønsket, at Rigsdagens Finansudvalg skulde godkende hvert enkelt Stykke Arbejde. Det maatte imidlertid forudsætte, at Rigsdagens Finansudvalg var til at indkalde med meget kort Varsel, hvad de ikke uden videre er, men i øvrigt er det min Opfattelse, at det ikke kan være Hensigten, at Rigsdagens Finansudvalg skal være en administrativ Myn- dighed, hvad de meget nemt vilde blive i det Øjeblik, man gik ind paa Tanken om, at Rigsdagens Finansudvalg i alle saadanne Forhold skulde give deres Tilslutning. Lovforslaget er et klart Forslag om at stille 30 Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeriet til Opfyldelse af en nærmere fastsat social Opgave, en Opgave, der gaar ud paa at skaffe Beskæftigelse til langvarigt arbejdsløse, dem, der er ved at gaa i Stykker ogsaa arbejdsmæssigt set, fordi de har gaaet alt for længe ledige. Paa den anden Side gaar der unge arbejdsløse om, der endnu ikke rigtig har lært at arbejde, de unde